

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzendeők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéséknél ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
--	---	---	--

Midőn arra került a sor, hogy szívünk is nyilatkozzék.

Az érdekltség, melyet Kecskemét város polgárai a törökök ügye iránt annyiszor hangoztattak, nem volt üres pusztaság, nem volt színlés, nem volt politikai tetetés.

A józan ész sugalma, mely a magyar népet a törökök barátjává tévé, találkozott a szív szavával, mely lelkesedését ébren tartva, áldozatkészre ösztönzö a keleti fajrokon iránt akkor, midőn annak segélykiáltása felhangzott a magyar rónaságon.

Midőn polgártársaink nem rég a népgyűlésen felemelték ünnepélyesen szavukat az iránt, hogy a kormány minden törekvését oda irányozza, miszerint Törökország integritása fentartassék s az orosz terjeszkedési politikának gát vettessék: józan politikai tapintata s az ész nyilatkozott, most a szív beszél s a legnemesebb tettekben juttatja kifejezésre érzelmeit.

Alig futotta be a törökországi lakosság segélykiáltásának híre a magyar hazát, gyors elhatározással sietnek polgártársaink a fajrokon materialis felsegélyezésére.

A lelkész szíve lelkesedéséből folyólag magasztos ihletséggel hirdeti a népnek, hogy ott a Balkán hegység aljában élet-halál harczot viv egy nép a betörő éjszakai hatalom ellen s élénk színekkel ecseteli, hogy az irtózatoss háború földönfutóvá tette a törökországi lakosság azon részét, melynek házikója, tűzhelye a harcz színterébe esett; magasztos ihletséggel áldozatkészre, segélynyújtásra, adakozásra serkenti híveit.

Az értelmiség tömörül s szent ügynek

hirdetve a török ügyet, szívvel-lélekkel buzgólkodik abban, hogy a Balkánon túl lakó nép insége, nyomora enyhíttessék. Szavakkal lelkesít, példaadással buzdít s önfeláldozásával tette serkenti azokat is, kik természetükből folyólag kevésbé lelkesedők, kevésbé áldozatkészek.

A politikai pártok ellenséges szava elnémul, fegyverszünetet tart az érdekharcz, félre van tolv a küzdelem. Összetartva a szív sugalta áldozatkészesség által, páratlan lelkesedéssel munkálkodnak az egyiránt szentnek tartott ügyben. S maradhatna-e ez eredmény nélkül?

A gazda feltárja csűrét s jó indulattal ad abból, mit neki az isten adott.

A napszámos szívesen ketté töri kenyerét, felével ő is segíteni akarja a zaklatott fajrokont.

A cseléd megtakarított filléreiből áldoz a törökügy oltárára.

A koldús, ki embertársainak irgalmából s könyörületességéből él, megtagadja magát a betevő falatot s odaadja Isten nevében a török koldúsnak azt, mit maga is Isten nevében kapott. Ez a helyzet képe.

Felgyülemlik az élelmiszer, az adományfillérekéből forintok alakulnak s szívünk röpdös örömeiben, midőn tekintélyes mennyiségű élelmiszert s jókora összegecskét meneszthetünk a törökországi lakosság felsegélyezésére, mert bizonyítékát adjuk annak, hogy az érdeklődés, melyet ügyük irányában hangoztattunk, nem volt színlés, nem volt politikai tetetés, hanem az ész s szív sugallata.

Jelentés

a városi színügyi bizottság 3-ik és 4-ik évi működéséről.

(Vége).

II.

A bizottság pénzügyi állása volt az 1875/6. évről.

Bevétel:

Pénztári készlet az előző évről	5 frt. 65 kr.
Bérdijakban a színházért	774 " — "
A színügyi bizottság páholyáért	257 " 50 "
Városi segély az igazgatónak	500 " — "
Vegyésekben	98 " 40 "
Összesen: 1,635 frt. 55 kr.	

Kiadás:

Tökében törlesztett tartozás	670 frt. — kr.
Kamatokban	129 " — "
Beruházásra	54 " 60 "
Színházi bérdijban	150 " — "
Városi segély az igazgatónak	500 " — "
Tűz elleni biztosítás	51 " 73 "
Vegyésekre	62 " 50 "
Összesen: 1,618 frt. 75 kr.	

Pénztári maradvány 1876/7. évre	16 frt. 80 kr.
Tartozás az év elején volt	3,554 " 35 "
" az évvégén maradt	2,893 " 20 "
Tehát a tartozási állapot csökkent	661 " 15 "
Áttételtett 1876/7. évre	
Tartozás	2,960 " — "
Követelés	66 frt. 80 kr.

Segély, elengedett és leirt díjak:

Aradi Gerő részére kiadott városi segély 500 frt., ugyancsak fentebbinek a bizottság elengedett 476 frtot. Jótékony célra adott előadásnál színház-bérdij elengedett 20 frt.

A bizottság által nyújtott egy évi kedvezmény összege 496 frt.

Hogy a bizottság tartozása csak 661 frt. 15 krral csökkent, a fentebbi leirt összegekben lett veszteségekkel indokolható.

TÁRCZA.

Grion báróné.

Elbeszélés.

(Folytatás.)

Arczát szokatlan levertség kifejezése árnyalá s az által, hogy a magányt kereste, hogy szívével akar foglalkozni. Sokáig ült ott a gesztenyefa alatt, egy száraz falevelet tartva kezében. Egyszerre zaj hangzék az erdő széléről. Anna figyelt, aztán felkelt ülőhelyéről s ismét belemélyedt gondolataiba. A mint egy fordulóhoz ért, lépteket vélt hallani. Megdöbbenve állt meg lélekzetét visszafojtva. A nők, ha egyedül vannak, igen félénkek. A legkisebb nesz, mely emberi lénytől származik, megdöbentti őket, mert a képzelgés elővarázsolja a mesék rémeit. Félelme azonban nem volt alaptalan, mert néhány lépésnyire tőle egy férfi bontakozott ki a fasűrűből, kiben Falvasy Károlyra ismerünk. Anna egy futó pillanatot vetett a férfin s felismerve őt, nyugodtan folytatá útját, midőn a férfi előtte állott meg.

— Jó estét! — szólta a fiatal ember reszkető hangon. — Igen kellemetlen lesz kegyednek a hír, mit hozok — folytatá ezután, alig merve Annára tekinteni, — de kötelességemnek érzem, miután észre vettem, hogy kegyed egyedül van, tudtára adni, hogy a lovak elragadták a járművet, mely kegyedre várt és miután már esteledik, kegyed zavarba jöhetne.

Anna arczán a meglepetés első pillanatában

ijedtség látszott, de csakhamar visszanyerte azon egykedvűséget, melyet olyan egyének iránt szokott tanusítani, kiket nem rangjához illőnek talált.

A fiatal ember aligha vette ezt észre, mert folytatá:

— Másik fogat aligha fog érkezni, azért, ha kíséretemet elfogadja, szerencsésnek fogom magam érezni.

— Köszönöm — viszonzá Anna hidegen — önnek uram nem akarok terhére lenni.

— Lehetne-e nagysád terhére valakinek, hisz mindenki szerencsésjének fogja vallhatni, ha csak perczeikk élvezheti is társaságát.

Anna, bármennyire alkalmatlan volt neki Falvasy társasága, el kellett annak kíséretét fogadnia, mert a város több, mint félóránnyira fektűt az erdőtől s egyedül csak nem mehetett.

— Jó tehát, ha nem leszek terhére, elfogadom kíséretét — viszonzá Anna nyugodtságot erőltetve.

Falvasy némán haladt egy ideig oldalánál, arca lázasan égett s boldognak érezte magát, hogy közelében lehetett annak, kit ábrándjaiban bálványként imádott.

— Ah nagysád mennyire siet, mintha mindazon perczek boldogságát irigylene tőlem, melyet mint kísérelve élvezek — szólalt meg Falvasy egy hosszú szünet után.

Anna önkénytelen meglasztá lépteit.

— Én mindig sebesen szoktam járni — mondá ezután — most pedig különösen okom is van rá, mert otthon aggódni fognak miattam. Ma különben sajátságos szeszély is volt tőlem kikocsizni az erdőre, midőn a természet is halni készül.

— Én azt hiszem, — viszonzá Falvasy — ki

a természetben gyönyörködik, a kikelet hozta virágok ép oly kedvencei, mint az ősz sárguló levelei.

— Önnek igaza lehet, ön valószínűleg szinte kedvelője az erdei sétáknak s azért jött ma is ki.

— Igen, nem is remélve, hogy a véletlen alkalmat fog adni arra, hogy kegyed társaságát élvezhessem, mely oly régi vágya volt szívemnek.

Annát meggyőzték e szavak arról, hogy Falvasy állandó lovagjává akar lenni. Egy nemével a megvetésnek tekintett rá, aztán kicsinylőleg mosolygott. Azért-e? mivel magát sokkal magasabb állásúnak hitte a társadalomban, vagy Falvasy igénytelen külseje kényszeríté ajkaira e mosolyt? azt maga sem tudta. Ujra meggyorsítá tehát lépteit, más irányt is akarván adni a társalgásnak.

— Az esti szellő ma igen hűs.

— Boldog az, — viszonzá Falvasy — ki csupán a szellő hűsét érezi, mert a chawl enyhét adand, de kinek érzelmei meleg szavakat adnak ajkaira s azon hidegséget érzi, melylyel azt viszozzák, mi fog annak nyhét adni.

Anna megérté a czélzást. Erős pir futott arczába, mert Falvasy szavai: érzélem, szemrehányás s csipősség jellegét viselék, mi sokkal nagyobb hatást gyakorolt rá, hogysen képes lett volna gúnyosan válaszolni.

A fiatal ember Anna arczába tekintett, hogy észlelje azon benyomást, mit szavai okoztak. Hosszú szünet állott be, melyet ismét Falvasy szakított meg.

— Nem találta kegyed előbbi szavaimat nevetésnek?

Annát felrezzenté e kérdés s látható volt

Rendezett játékok 1875/6-ban:

Aradi Gerő által adatott 119, műkedvelők által 4, összesen 123.

III.

A bizottság pénzügyi állása 1876/7. évről.

Bevétel:

Pénztár készlet a múlt évről	16 frt. 80 kr.
Bérdijakban a színházért	890 " — "
A szinügyi bizottság páholyáért	260 " — "
Zeneestély jövedelméből	112 " 44 "
Városi segély az igazgató számára	500 " — "
Vegyésekben	115 " 08 "
Összesen:	1,894 frt. 32 kr.

Kiadás:

Tőke tartozások törlesztésére	890 frt. — kr.
Kamatokra	223 " 21 "
Városi segély az igazgatónak	500 " — "
Egy beteg színész segélyezésére	3 " — "
Beruházásokra	14 " 54 "
Színházi bérdijban	150 " — "
Tűz elleni biztosítás	51 " 75 "
Vegyésekre	30 " 31 "
Összesen:	1,862 frt. 81 kr.

Pénztári maradvány a jövő évre	31 frt. 51 kr.
Tartozás az év elején volt	2,893 " 20 "
" az év végén maradt	1,933 " 49 "
Tehát a tartozási állapot csökkent	959 " 71 "
Áttételt az 1877/8. évre	
Tartozás	2,000 " — "
Követelés	66 " 51 "

Segély és elengedett díjak:

Völgyi György részére kiadatott városi segély 500 frt.

A szinügyi bizottság részéről szinte Völgyi Györgynek méltányossági tekintetből elengedett 96 frt. Különféle jótékony célú műkedvelők és színészeknek elengedett 118 frt. Egy színésznek 3 frt., összesen 217 frt.

Rendezett játékok 1876/7. évben:

Völgyi György által 112, Mezey Péter által 5, Mohamed Ibrahim arab művész által 2, műkedvelők által 8, összesen 127.

IV.

Visszatekintés általában.

A bizottság 4 évi működésének tartamára színházi beruházásra fordított:

1873/4. évben átalakítás 5636 frt. 98 kr., 1874/5-ben pótbéruházás 58 frt. 57 kr., 1875/6-ban 54 frt. 60 kr., 1876/7-ben 14 frt. 54 kr.; összesen 5764 frt. 69 kr.

A bizottság tartozásaiból törlesztett:

1873/4. évben 1185 frt. 55 krt, 1874/5. évben 950 frt, 1875/6-ban 661 frt. 15 krt, 1876/7. évben 959 frt. 71 krt; összesen 3756 frt. 41 krt. Városi segély és a bizottság által elengedett díjak:

A város segélyül adott évenként 500 frt és 10 öl fát, 4 éven át 2000 frt és 40 öl fát.

A szinügyi bizottság elengedett 1873/4. évben 50 frt, 1874/5-ben 251 frt, 1875/6-ban 496 frt, 1876/7-ben 217 frt, összesen 1014 frt.

Ez összegben nincsenek számítva a bizottságnak oly nemű kiadásai, melyeket állásuknál fogva, az ügy érdekében magán pénztárukból fedeztek.

Rendezett játékok: 1873/4-ben 141, 1874/5-ben 89, 1875/6-ban 123, 1876/7-ben 127, összesen 480 előadás, ebben műkedvelők által 28.

Bizottsági tagokul 4 év előtt megválasztottak:

Horváth György, Hollósi Zsigmond, Lestár Péter, Katona Zsigmond, Fehér Péter, Szűcs Imre, Madarassi László, Dr. Singer Bernát, Dékány István, később Dr. Mádi Pál. Ezek közül elhaltak: Horváth György, Fehér Péter, Szűcs Imre, Dr. Singer Bernát, Dr. Mádi Pál. Kilépett: Madarassi László; — kiknek üresen maradt helyükre időközben megválasztottak: Dr. Horváth János, Szeless József, Szeless Kálmán, Horváth Béla. A bizottság elnökei voltak: Horváth György, Dr. Horváth János, Madarassy László; alelnökök: Madarassy László, Lestár Péter, pénztárnok mind ez ideig: Katona Zsigmond. A bizottság tisztikara jelenleg: elnök Lestár Péter, pénztárnok Katona Zsigmond, jegyző Dr. Katona Béla.

A bizottság a jövő szini idényre pályázatot hirdetvén, hathatós ajánlatok alapján a színházat Némethy György és nejeinek adta. A Némethy-pár még a nemzeti színházról ismert levén, több nagyobb városban tanúsított működésök, gondos és ügyes szervező képességek folytán a bizottság reményli, hogy választottjaiban helyezett bizalmában csalatkozni nem fog. — Reményli, hogy igazgatók minden lehető áldozatot meghoznak arra nézve, hogy a közönség rég nélkülözött tömeges pártfogását kiérdemeljék; a t. közönség pedig tanúsítani fogja azon részvétet, melyet egy kiváló jó erőkből szervezett társulat méltán és jogosan elvárhat.

Kötelességének tartja a szinügyi bizottság ez alkalommal midőn már a helybeli takarékpénztárnak is 4 éven át kamat nélkül élvezett 500 frt. tartozását lefizette, szivességeért köszönetét nyilvánosan is kifejezni; végre még hátralevő egyetlen hitelezője, a t. Nőegyletnek is 2000 frt. kölcsöneért, mely kötelességét pontosan kiegyenlíteni legfőbb feladatának tekinti.

A bizottság jelen kimutatásra vonatkozó számadásait igazolásul az 1875/6., 1876/7. évekről megvizsgálás és helybenhagyó tudomás végett a tekintetes közhatóságnak bemutatta.

Kecskemét, 1877. aug. 18.

A szinügyi bizottság:

Lestár Péter, Dr. Katona Béla,
elnök. jegyző.

Thiers Lajos Adolf. †

E hó 3-ikán Franciaország elvesztette egyik legdicsebb fiát. A valódi nagyság iránti tisztelettel tettünk mi is koporsójára egy hervadó koszorút. Egyenlő nagy volt ő, mint államférfiú, mint tudós, mint szónok, de politikai működését, tudományos munkálatait és szónokait mindazon érzés szent

fénye vette körül, mely nélkül nincs nagy ember — a hazaszeretet. Legnagyobb volt, mint hazafi. Thiers egyéniségében, életében hű kifejezője volt nemzetének, az ő története egy rész francia történet. Volt bonapartista, orleanista, republikánus. A kormányzati rendszerek felválták egymást, de célja egy maradt: hazájának szolgálni és ha az idők folyásában változott viszonyok fejlődtek, magas elveihez hiven, mindenkor a nép akaratát tartotta iránymutatónak. Ő tette tulajdonképen a polgári rendet az állami élet középpontjává.

Thiers maga is a népből származott (atyja lakatos-mester volt) és a magas állást, melyet előbb, mint államtitkár, később több ízben, mint miniszter és néhány évvel halála előtt, mint a köztársaság elnöke elfoglalt, fényes tehetségeinek, erénytelen szorgalmának köszönhető. Született 1797. ápr. 16-án Marseilleben. 18 éves korában az Aix-i akadémiára ment, hogy ott jogtudományt foglalkozzék. Ennek végeztével ugyanott, mint ügyvéd le is telepedett, 1820-ban azonban már Párizsban találjuk, hol Mignet volt iskolatársával együtt irodalommal foglalkozott. Nemsokára egy szabad-elmű lap, a „Constitutionnel“ fővezetője és a szabad-elműség szószólója lett. Munkatársait tehetségben felülmulva, méginkább kitünt azon tisztelet által, melylyel a társaságban általában találkozott. Kortársai alig találnak szavakat, hogy a csodálkozást leírják, melylyel azt a feltűnő kis embert, ki mindenről, művészet, tudomány, politikáról oly határozottsággal beszélt, mintha soha egyébbel se foglalkozott volna, mint a mit épen előad, a legtekinélyesebb államférfiak és írók köreiben hallgatták. Ezentúl mind magasabb körökbe jutott és Talleyrand egyszer azt az élces megjegyzést tette reá: „Il n'est pas parvenu, il est arivé.“ Közben megjelent „a forradalom története“, melyről egy német historikus azt mondja, hogy Béranger dalaival összeállítva, e könyv nemcsak a mult történetnek leírása, hanem egy minden erővel előkészített új forradalomnak programja. „Jellemzetes vonása e műnek, mondja Ste. Beuve „est la fraîcheur de la curiosité. Tout ce qu'il voit pour la première fois, il le découvre, il le raconte avec la vivacité de la découverte, avec une netteté comme matinale, avec une sorte de naïveté dans laquelle il se mêle bien assez de finesse, pour qu'on ne sache plus comment la définir.“

E művének általános elismerése dacára azonban belátta, hogy még sok marad hátra, mi részéről alapos tanulmányozást igényel és egész buzgalommal, kitartással fogott a munkához. Báró Louisnál egy egész télen át oktatást vett a pénzügy-tudományból, a budgetet minden részleteiben tanulmányozta és képet alkotott magának abból a pénzügyi igazgatás felett a convent és directorium idejében. Hasonlóképen nagy szorgalmat fejtett ki a hadtudomány elsajátításában, élénk részt vett az école d'artillerie munkálataiban Vincennesben, tanulta a fortificatiót, támadást, védelmet, emlékezetébe véste a trigonometrikus térképeket. Egész életén át sokat tartott rá, hogy katonai tekintély legyen. 1830-ban a „National“-t alapította, melynek célja az volt, hogy a dynastiát megdöntse, nem hogy köztársaság lépjen helyébe, hanem az Orleans családra való tekintettel. — A júliusi forradalom megnyitotta a hívógyó tehetséges embernek a pályát, melyen

vonásain, hogy zavarba jött, de csakhamar összeszedte magát.

— Ön egy gondolatának adott benne kifejezést s nekem nincs jogom az ön gondolatai fölött nevetni.

— A hölgyek mindenre feljogosítva érezhetik magukat, mert ki fog elégtételt kérni tőlük, ha kigúnyolják viszhangra nem talált érzeményeinket, ha bohóc játéknak tekintik a keblünkben fölemelkedő sohajt?

— Ön valóban igen kegyetleneknek hisz bennünket, mintha nekünk nem is volna érzelm szivünkben, mert csupán az, kinek szive rideg és gyöngédség nélküli, gúnyolhat ki érzelmeket.

Falvasy arcát e szavakra örömpirította át, oly jól estek neki Anna szavai, azt hivat, hogy Anna azokban rokonszenvet fejez ki iránta. Mindnyájunkban meg van azon jóhiszeműség, melynél fogva minden szónak, mely kedveseink ajkairól jó, szeretjük a legkedvezőbb értelmet tulajdonítani, minden szóban vonzalmat látunk kifejezve, pedig gyakran az, mire legtöbb súlyt fektettünk, az is egykedvű, közönyösen kiejtett szó volt, mint a többi.

— Ne higgye azt Falvasy úr, — folytatá Anna vontatva — hogy a nők főgyönyöre talán a gúny. Mosolygunk ugyan gyakran érdektelennek, feltűnő dolgoknak, de ha igaz érzelmeket tolmácsolnak előttünk, sokkal érzékenyebbek vagyunk, hogysem gúnyolódni lennénk képesek.

— Sokkal érzékenyebbek? — ismétlé Falvasy keserű mosolylyal. — Ha gúnyolódni nem is képesek, de nem palástolhatják el a közönyt sem. Pedig ha tudnák, hogy mennyire fáj az, talán sajnálattal

fordulnának felénk s egy nyájas mosolylyal megértethetnék velünk, hogy szánnak bennünket, mivel nem viszonzhatják érzelmeinket.

— Ne kívánjon Falvasy úr lehetlent. A nő nem lehet oly figyelemmel azok iránt, kik nem érdeklik, ha érintkezésbe is jönnek a véletlen által.

Falvasy szivéből egy sohaj emelkedett fel. Anna észrevette ezt s midőn annak halvány arcára tekintett, lehetetlen volt meg nem győződnie arról, hogy Falvasy minden érzeményével ő hozzá fűződik. Ki Annát e pillanatban látta, minden esetre észrevehette rajta azon benyomást, melyet Falvasy arc-kifejezése gyakorolt rá. Vonásairól eltűnt a hidegség, melylyel a fiatal ember eddigi szavait hallgatá.

Először életében állott előtte férfi, kinek külseje, hangjának melegsége hű tükre volt bensejének. Ez meghatá őt, noha szive nem lángolt is fel soha szerelemtől. De csakhamar mosolyt erőltetett ajkaira, palástolni ohajtván megindulását. E pillanatban átérzé, hogy Falvasy érzelmeit nem viszonzhatja, noha szivében nem is honolt szerelem senki iránt, mert csak a tündökölni és ragyogni vágyás bölcseje volt az, melyet a képzelem mámore ringatott. S tündökölni talán-e ő Falvasy oldalánál? E gondolat visszahozta arcára újra a hidegség kifejezését, melyet pillanatnyi felindulása száműzött és midőn Grion báróra gondolt még érezetnő akarta Falvasyval e hidegséget.

A nők bármennyire legyenek is érzelmdúsak, szeszélyeik fölött nem képesek uralkodni. Egyik pillanatban nyájasak, mert fáj nekik, hogy hidegséget tanúsítottak; a másik pillanatban egy gondolat támad agyukban s kétszeresen kívánják éreztetni azt, mit előbb fájaltak, hogy éreztettek.

Igy csupán szeszélynek tulajdoníthatjuk, hogy Anna, midőn a város széléhez értek, ily szavakkal fordult kísérőjéhez:

— Köszönöm Falvasy úr szivességét, a városon keresztül egyedül akarok menni.

A fiatal ember elkomorult.

— Ön nem akarhatja azt, — folytatá Anna, miután észrevette Falvasy levertségét — hogy, mint Grion báró jegyese, házunkig fogadjam el kíséretét, ez kellemetlen pillanatokat szerezhetne nekem.

— Ha kegyed pirulni kénytelen, ha Falvasy oldalán megy, — viszonzá a fiatal ember, miközben arca lázasan égett a megaláztatástól — nem fogok terhére lenni.

Aztán meghajtá magát.

Anna hazasietett a legrosszabb kedélyhangulattal, Falvasy pedig, mintha földhöz lett volna lánczolva, bámult maga elé.

Ki irhatná le azt, mit e pillanatban érezett? Szive, melynek minden dobbanása Annáé volt, át volt szúrva a legnagyobb fájdalomtól. Keble egy felháborodott tenger, melyet a megaláztatás zúdított fel. Agya egy égő vulkán, melyben a képzelet, a bosszú legmerészebb képeit festé lelke él.

Órülként kaczagott aztán fel, kezeit görcsösen ökolbe szoritva, de csakhamar lelkankadt a kar s ajkain keserű mosoly jelent meg és érthetetlenül dadogá: Tépd ki ember szivedet, ha élni akarsz s tégy helyébe érzéketlen csontot ütővel s boldog leszesz, hisz az érzéketlen csont nem fog fájni, ha megaláznak. Lelki bánthatom ismeretlen lesz előtted s ha embertársad szive vérzik, jó izűt fogsz fölötte kaczaghatni!!!...

később mindvégig egész nagyságában mutatkozott. Augusztusban Laffitte miniszteriumában állami tanácsos, novemberben második államtitkár, ugyanezen időben Aix város képviselője lett. Disraeliről tudjuk, hogy első beszédével az angol képviselőházban kudarcot vallott, Thiers szintén nem volt szerencsés első föllépésében, de csakhamar kitűnő szónokká fejlődött. Midőn Laffitte a miniszteriumból visszalépett, Thiers megmaradt állásában, Casimir Perier alatt és ennek halála után 1832-ben Thiers belügyminiszter lett. Sorban egymásután majdnem mind a miniszteri tárcza kezébe került és ő minden szakban egyenlő buzgóságot és szakértelmet tanúsított. Hosszabb utazás után Olaszországban, 1838-ban ismét kilépett a politikai térre, megbuktatta Molé miniszteriumát, és 1840-ben márcz. 1. sikerült neki egy új cabinetet alakítani. Ez időben Angolország a keleti kérdésben (a porta és Egyptom között) közeledett Oroszországhoz és a négy nagyhatalom Franciaország mellőzésével szerződést kötött. Ez Thiersre nézve erkölcsi bukás volt, mit egy háborúval akart visszautasítani, melyre a király a költségeket megtagadta tőle. Heine ez alkalommal így ír róla: „Tarthatja-e magát sokáig Thiers miniszteriuma? Ez most a kérdés. Ez az ember rettenetes szerepet játszik. Er verfügt nicht bloß über alle Streitkräfte des mächtigsten Reiches, sondern auch über alles Feuer und allen Wahnsinn der Zeit. Reizt ihn nicht aus seiner weisen Jovialität hinaus in die fatalistischen Irrgänge der Leidenschaft, legt ihm nichts in den Weg, weder goldene Äpfel, noch rohe Klötze!...“ „Mig a többiek csak szónokok, vagy administratorok, vagy tudósok, vagy diplomáták, vagy erényhősök, Thiers maga mindez összesen.“ Sokan azt hitték, a harci láрма csak a hatalmak elijesztésére volt szánva. Valaki azt írja: Thiers egy darabig követi a tömeg szenvedélyét, de kritikus pillanatban, ha a borzasztó és nevetséges közt kell választani, azt mondja: „en bon citoyen je préfère le ridicule.“ Fél év múlva leköszönt, utazásokat tett Német- és Olaszországban és „Napoleon történetén“ tovább dolgozott. A juliusi királyság bukásáig Guizot és Fülöp Lajos személyes politikája ellen az ellenzékben foglalt állást. 1848-ban fontos szerepet játszott, a mikor a „rendpártok“ a socialdemokraták ellen egyesültek. A nemzetgyűlésben a többség pártvezére a socialista-baloldal és a bonapartismus ellen működött és Orleanista tendenciákat követett. 1851-ben, mint Napoleon ellenese elfogatott és száműzetett. Miután egy ideig Angliában, Schweiczbán és Felső-Olaszországban tartózkodott, ismét visszatérhetett hazájába és azóta tudományosan dolgozott. Csak az 1863-ik választásoknál lépett ismét fel Párizsban és mint képviselő szenvedélyesen küzdött a pápaság világi hatalma mellett és Olasz- és Németország egysége ellen. A porosz-francia háború előtt ő volt az egyetlen, a ki óvta a nemzetet a háborútól. A nagy zavarok közben, melyeket a háború maga után keltett, sikerült neki a „Konzervatív Köztársaságot“ felállítani és habár, mint elnök nem sokára megbuktatott, haláláig ő volt a nemzetnek tanácsadója, ő, a kiben mindenki megbizott és kire épen most kiváló szerep várt. Franciaországban betölthetetlen irt hagyott maga után! *Fekete.*

VI.

Négy év mult el, mely lényegesen megváltoztató elbeszélésünk főszemélyeinek viszonyait. Anna néhány héttel Falvasyvali találkozására után Grion báró nevére lön s körülbelül egy évvel ezután elhagyta szülővárosát.

Sokáig beszéltek még ezután N.-ben Annáról. Voltak kik irigylették tőle, hogy báróné lön s iparkodtak elmondani róla minden rosszat. Így beszéltek, hogy mióta Anna Grion báró nevére lön, nem a legjobb viszonyban volt atyjával, mert kiderült, hogy az Alszei birtoknak megvétele Grion által nem volt egyéb, mint koholt hír, s hogy a báró nemcsak hogy ezekkel nem bír, de Konkoly váltókat mutatott fel, melyeket Árkos úrnak kellett kifizetni, ha nem akarta, hogy veje szegényt hozzon fejére. Árkos úr ennek következtében mondhatatlan gyűlölettel viseltetett a báró iránt, mit törekedett is vele éreztetni, a mi ismét nem egyszer arra szolgáltatott okot, hogy Anna atyja ellen hevesen kifakadjon.

Árkosné fájlalta ugyan a történeteket, de nem volt hatalmában azokon változtatni.

Ez óta családi viszályoknak lett az Árkos ház színhelye, míg nem Árkos úr egy hirtelen bekövetkezett ragályos betegség következtében elhalt. Halálos ágyán megbocsájtott leányának; őt összes vagyonának örökösévé téve, csak az Alszei birtokot, melyet sikerült megszereznie, hagyta nevének, ki azóta Emmával csendes visszavonultságban élt; Anna pedig a báró unszolására az osztrák fővárosba költözött.

Azóta, mint mondám, évek multak el, melyek új eseményeket görđitettek a multra.

Apró képek a segélygyűjtés alkalmából.

A Mária-városban történt. A segélygyűjtést foganatosító bizottság tévedésből belép egy olyan házikóba, a hol egy öreg koldúsasszony lakott. Az ivartó visszaretten, midőn a koldúsasszonyhoz belép s zavarba jön. Az ágyán fekvő anyóka kiment a zavarból. „En is adok a törököt segíteni.“ Ezzel egy rongydarabból előveszi pénzét (négy krajczáros volt) s odaadja az ivartónak. „Tartsa meg szegény asszony, hisz erre maga magának is nagy szüksége van.“ „Igaz, hogy van, de felét odaadom Isten nevében, a másik fele jó lesz zsemlyécskére.“

A bizottság sehogy sem tudta rábeszélni, hogy a törököknek szánt két krajczárját megtartsa.

Egy özvegy kenyérsütő asszony adománya. Nem azért említjük fel, mintha maga az adomány valami különös volna, hanem azért, mert meglepte a bizottsági tagokat.

Kétkedve mentek be hozzá, mert ismerték, hogy szegény is meg özvegy is. De elbámultak, midőn egy harisnyaszárat kibont és egy 5 frtot ad a bizottságnak s szavakkal: „Ezt az öt forintost takarítottam meg a törökök számára, többet nem adhatok.“

Ez meg egy másik özvegy asszonynál történt meg. A bizottság ivartója a házba való belépés alkalmával egy dictiohoz kezd, melyben fel akarta szólítani az asszonyt adakozásra, de alighogy hozzáfogott, közbe vág az özvegy s mosolygva így szól: „Ne is tessék mondani, nagyon szépen elmondotta ezt nekünk ma a szószékből egy fiatal barátocská.“

Egy fősvénységéről ismeretes polgárral találkozik a bizottság az utcán s tudtul adja neki, hogy hozzá is el fog menni gyűjtés végett.

„Sose gyűjenek biz én hozzám, mert én nem adok a pogány törököknek“, mondja a fősvény atyafi.

„Nem ad maga fősvény barátom a kereszténynek sem“, válaszolá egy bizottsági tag.

A polgártárs szégyenkezve ballagott odább, de nem adott semmit.

Az ürgésben gyűjtést eszközölő bizottság belépett egy szegény családhoz. A család fő kihúzza az asztaliát s kiszedve összes tartalmát, s szavakkal adta át a bizottságnak: „Engedelmet kérek, nincs több pénzem, de e 14 krnyi összes pénzemet is szívesen oda adom a törököknek.“

Feljön a török segélyezés permanens bizottsághoz a mult hét elején egy ivartónak megválasztott polgártárs.

— „Uraim mit tevő legyek azután?“
E kérdésre elmondják, megmagyarázzák neki teendőit.

A polgártárs elmegy s az utcán találkozik egyik, tréfákat csinálni szerető ismerősével, kinek rögtön elmondja, hogy minő tisztség ruházottat rá.
„El ne fogadja barátom, mert az oroszok

S mi történt Falvasyval? Ő is eltűnt N...ből, miután anyai örökségét kezeihez vevé és legmeghittebb barátjai sem tudtak hollétérol.

Bécs L... külvárosának főutcáján egy nem régiben épült palota áll. A palota tulajdonosa, mint mondják, egy fiatal magányzó, kiről mindenki tudta azt, hogy roppant vagyonát azon szerencsének köszönheté, melylyel a lefolyt években a pénztözsde játszott. Most már teljesen visszavonult attól, miután pénztét fekvőségebe ruházta, s mint mondák: főczélja volt a bécsi aristokraták előtt föltűnést okozni. Ismerkedjünk meg közelebb e fiatal magányzóval.

Esti 10 óra lehet. Az említett palota elé csinos fogatok robogtak. A kapus kíségeté az érkezőket a hintókból, magát alázatosan meghajtva. Egy óra múlva az utolsó batár áll meg a palota előtt. Belőle egy egyenruhás úr lépett ki, felsietve a lépcsőn az első emeleti terembe, hol a fiatal magányzó, ki Dorfernek nevezé magát, ma estélyt adott. Te-kintsünk e terembe.

A falakat gazdag aranyatú tapeták fedik, melyeknek alapszine őszhangzatban van az ablakokról lefolyó vastag selyem függönyök kék színével. A falak hosszában persa izlésű divánok állanak, melyek mindenike fölött egy-egy genre-kép függ a legjelesebb művészekről. A szegletekben kör alakú pamlagok kínálnak ülőhelylyel, mely föl a megettök álló virágállvány tropicus növényvilága terjeszt kellemes illatot. Az ablakok közti faltérte óriási tükrök foglalják el, a melybe az átellenes genre-képek tükröződnek vissza sajátlagos

nem sokára be fognak törni Magyarországra s számon kérik oroszellenes cselekedeteit, s így bizonyára ön lesz az első Keeskemóten, kit valamelyik fára felmagasztalnak.“

A polgártárs nagy szomorúan indul vissza a permanens bizottsághoz az ivet visszaadandó, de útközben megmagyarázták neki, hogy az a hamis barátja csak tréfát űzött vele.

„Elmegyünk ám bátyámhoz is kéregetni a törökországi lakosság részére“, — így szólítja meg egy ivartó az egyik jó módú gazdát.

„Csak tessék úr öcsém, kikészítettem már mit a törököknek szántam.“

Elmentek a házához és maga 25 véka, veje pedig 10 véka rozstot adott. A derék polgár neve Madari Pál.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Czegléd ünnepet ül!** Királyunkat tiszteli falai között s ennél jó hazafira és hűséges alattvalóra nagyobb ünnepet képzelni nem lehet. Csütörtökön reggel öt órakor érkezett meg a Felség az udvari vonaton, bent a pályaudvarban csupán hivatalos személyek által fogadtatott; — a pályaudvar előtt azonban nagy számmal sereglett össze a nép s zászlói alatt lelkes éljenzéssel fogadta Ő Felségét. A fogadtatásnál városunk is képviseltette magát s a küldöttséget Ő Felsége d. u. 3 órakor kegyesen fogadta és minden egyes tagjával beszélgetett. — A fogadás melegségéből sokat levont a kassai toaszt hire s a kedélyeket nem volt képes teljesen felmelegíteni, bármily biztosan állítottatott is, hogy a hir valótlan.

— **A színház új festvényeit** alkalmunk volt látni és örömmel irhatjuk, hogy közönségünkre kellemesen meglepő lesz. Egy díszterem teljesen kész, általában az összes ajtó, ablak, festvények és szerelvények újjakkal pótolattak, egy egészen új tájkép most készül, a hátsó páholyok magasabbra emeltetnek, mely bérliőknek nagy kényelmül lesz, — a világítás is nagyobbítva czélszerűbben fog alkalmaztatni, — a léghuzam ellen is intézkedve lesz. — Mondhatjuk a bizottság — csak hogy a színházat vonzóbbá tegye — elismerésre méltó áldozatkészséget tanúsít; mi tekintve, hogy a bérleti időből két évnél kevesebb van csak hátra, két ezer forint tartozás és egyéb terhek mellett nem könnyű dolog, mert szerződés szerint minden felszerelvény a bérlet leteltével, kárpótlás nélkül a színháztulajdonos birtokába fog átmenni. — Sajnos, hogy a színház és mellékszobáinak kifestését a bizottság nem eszközöltheti, pedig ez is nagyon szükséges lenne.

— **A magyar országgyűlés** képviselőházának ülésező bizottsági részvétnyilatkozatot küldtek Thiers özvegyének.

— **A törökországi lakosság** felsegélyezésére megindított segélygyűjtés még mindig tart s a lefolyt hét szép eredményt tüntet fel, mit a magtárfelügyelő bizottság hozzánk beküldött következő jelentése igazol: „A törökországi lakosság részére segélygyűjtés végett kiküldött bizottság magtárfelügyelőségéhez beszolgáltató gabona és élelmiszerek mennyisége mai napig a következő:

fénnyel, melyet a nagy velencei csillár terjeszt szét a teremben.

A csinos művü asztal mellett fiatal uracok ülnek vidáman csevegve, köztük Dorfer, a házi úr is keresztbe tett lábakkal. Ő még nem több 30 évesnél. Arcának fő jellemvonása a komolyság s az izmok fekvése azt engedí következtetni, hogy ez ember valaha nagy lelki harcot vívhatott önmagával.

Mellette egy vidám kedélyű fiatal ember ül, kit Senford grófnak szóllit a társaság. Ballra ettől egy monoclijával játszó uracs, ki talán most is azon gondolkodik, hogy a monocle arra való, miszerint vele az arcnak érdekességet kölcsönözünk. Egy közeli pamlagon két uracs ül egymással suttogva, a kik után még számosan sorakoztak.

Az egyenruhás úr most lép be. Dorfer úr eléje siet őt üdvözölve.

— Dorfer úr — szóllalt meg a huszártiszt, miután körültekintett a teremben — valóban igen szép öntől, hogy minden barátunkat összegyűjté estélyen, mely első e saisonban. Különbön majd el is feledek bocsánatot kérni, hogy egy kissé késtem, de előbb valóban nem tehettem.

— Nem tehetted? — vágott közbe Senford gróf, — bizonyosan őrt állottál a szinpadhozi feljáratnál.

— Eltaláltad.

— Gondolám, mert K. kisasszonyt egész a feltűnésig látszóvezed egy idő óta páholydólból, — folytató Senford.

A huszártiszt elmosolyodott s könnyedén belé helyezte magát egy karosszékbé.

(Folytatása következik).

Rozs	173	hectoliter és 52 liter.
Tiszta búza	17	" " 50 "
Árpa	19	" " 18 "
Zab	—	" " 35 "
Borsó	—	" " 29 "
Bab	—	" " 49 "
Kása	—	" " 26 "
Burgonya	—	" " — "

Kecskemét, 1877. szept. 14-én. A magtárfelelőségek.

A törököket segélyező bizottság pénztárába pedig f. hó 14-ike esti 6 óráig a következő összegek folytak be:

A 2-ik sz. gyűjtőív első szállítmány	79	frt. 23 kr.
1 db. 10 francos arany,		
1 " ezüst tallér,		
1 " " huszas.		
A 4-ik számú gyűjtőív	134	frt. 60 kr.
és 4 ezüst huszas.		
A 7-ik számú gyűjtőív	60	" — "
" 13-ik " " " " " " " " " " " "	21	" 52 "
" 14-ik " " " " " " " " " " " "	72	" 70 "
" 20-ik " " " " " " " " " " " "	12	" 81 "
" 21-ik " " " " " " " " " " " "	33	" 3 "
" 22-ik " " " " " " " " " " " "	24	" 80 "
Az olvasó-egylet báli jövedelme	63	" — "

Összesen: 501 frt. 69 kr.

bankjegyekben, 1 darab 10 francos arany, 1 db. ezüst tallér és 5 ezüst huszas.

A királyi asztalhoz is hivatalos volt a kecskeméti küldöttség. Minden terítékhez a következő étlap volt mellékelve „Dîner du 13. Septembre 1877. Potage a l'ecos saise. — Terrine de Foies gras a la gelée. — Boeuf et jambon aux epinards. — Cannelous aux olives. — Faisans a la broche. — Riz a l'Imperatrice. — Fromage de Roquefort. — Glaces aux groseilles et au café. — Dessert.“ — Az ebéd alatti zenét a „Rákóczy“-val kezdték.

Némethy szinigazgató úr társulatának, melynek névsorát lapunk legutóbbi számában közöltük, 1800 frt. havi gaget fizet, mint a szinügyi bizottságnak bemutatott szerződésekből kitűnik. Világos jele, hogy Némethy úr nem kimélt költséget arra nézve, hogy a vidék legjobb erőiből szervezze társulatát, mely színházlátogató közönségünk igényeit mindenestre ki fogja elégíteni. Pálmay Ilka, ki első operette énekesnőnek van szerződötve, Káldi conservatoriumi énektanárnak volt egyik jelesebb tanítványa. A Hetényi-pár nem rég szép sikerrel vendég szerepelt a nemzeti színháznál. Mindmennyi biztosíték arra nézve, hogy a társulat élvezetes estéket fog szerezni a közönségnek.

Öngyilkossági kísérletet tett f. hó 13. újra Pohán Molnár Juliánna, egy 19—20 éves hajadon. A mult héten vitriolt ivott, de a gyors orvosi segély megmenté, f. hó 13-án pedig a szerencsétlen 6 csomagocská gyufaként olvasztva fel, azzal akart véget vetni életének, a gyors orvosi segély azonban ujlag megmenté. Ujabbán azzal fenyegetődzik, hogy atyját meglövi, avagy annak a VII. tized Csóka-útczabeli házát gyújtja fel.

Nagy-Körös városa alszik! Ugyan kérjük, menjen el kocsiházi országútjainak, különösen a vasúti átvágástól a czeglédi határig vonuló részére, azt hisszük, felébred és valahára megcsináltatja azt a csoda utat, melyen két öl hosszú vonalon 4—5 egy lábnyi mélységű kátyú is van. Vagy Czegléd talán kiesik a körösiek járásából?

Némethy György szinigazgató, a szinügyi bizottság és szinpartoló-kör meleg ajánlata mellett, az első bérlet iránti jelentését és felhívását kibocsátotta. A Némethy család, Hetényi, Hetényiné Komáromi Mari — a nemzeti szinpadon is feltűnt tehetség, — a Szigligeti-pár, Bokodi és több jeles tagok kezeskednek róla, hogy most jó társaságot nyerünk, melyet mi is szívesen ajánlunk közönségünk pártfogásába: annál is inkább, mert sokszor hallottuk mentségül a távol maradók részéről, hogy hiszen ha jó színészeink volnának!... most bizonyosan azok lesznek, ennél fogva meg kell mutatnunk, hogy városunk a jó színészetet nemcsak szóval kívánja, de tényleg is megérdemli. — Ha a jó színészeket nem biztosítjuk, hogy körünkben megelégedettek legyenek, akkor biztosítjuk azon szomorú állapotot, hogy hozzánk csak máshonnan kikopott roszak fognak mindég jönni. — Tehát tőlünk függ, hogy jó színészeink legyenek.

Uti karczolatok című cikkünk folytatását térszűke miatt jövő számunkra voltunk kénytelenek halasztani.

Kimutatás az „Olvasó-kör“ által f. hó 9-én fele részben az orosz kegyetlensége elől menekült és sebesült törökök, fele részben az „Olvasó-kör“ javára rendezett tánczestély bevételéről és kiadásáról. Elkelt 141 belépti jegy, dbja 60 krjával: 84 frt. 60 kr., kiadás: 59 frt. 95 kr., tiszta jövedelem, 24 frt. 65 kr. — Ezen összegnek fele, azaz 12 frt. 33 kr. illeti a török sebesülteket, a másik fele, vagyis 12 frt. 32 kr. az „Olvasó-kör“-t, azonban ezen utóbbi összeg is az „Olvasó-kör“ választmánya által a török sebesülteknél engedtetett át. — Felülfizetésekből a török sebesültek részére bejött 38

frt. 35 kr. E szerint a török sebesültek részére jött összesen 63 frt., mely összeg a törökök részére gyűjtést eszközölő bizottság t. elnökének már át is adatott. — Felülfizetni sziveskedtek: B. Kiss Miklós úr 5 frt., Lestár Péter úr 40 kr., Fórián Károly úr 40 kr., ifj. Tasi László úr 40 kr., Csilléri Benő úr 1 frt. 40 kr., Gyenes Imre úr 40 kr., Hacker Ferencz úr 40 kr., Lichtner Miksa úr 40 kr., Steiner A. 40 kr., Ferenczi József úr 40 kr., Katona Zsigmond úr 1 frt. 60 kr., N. N. 20 kr., Sziládi Lajos úr 40 kr., Farkas Mihály úr 1 frt. 40 kr., ifj. Grosz Zsigmond úr 40 kr., Grosz Zsigmond úr 1 frt. 40 kr., Hacker Alajos úr 40 kr., Szemző ügyvéd úr 40 kr., Hoskó József úr 40 kr., N. N. 40 kr., Wittmann Károly úr 1 frt., Boódor Sándor úr 1 frt., Nagy Mihály pinczér 5 frt., Holosnyai Ambrus úr 40 kr., Potási tanár úr 40 kr., László Károly úr 40 kr., N. N. 40 kr., Szücs György úr 40 kr., Szegedi György úr 1 frt. 40 kr., Grosz Adolf úr 40 kr., N. N. 40 kr., ifj. Gömöri Mihály úr 40 kr., Mádi János úr 1 frt. 40 kr., N. N. 40 kr., Farkas Kálmán úr 40 kr., Fiala János úr 30 kr., S. Kovács Márton úr 40 kr., Beretvás Pál úr 40 kr., Balácsi János úr 40 kr., Németh Dániel úr 1 frt. 50 kr., Játrai Nándor lengyel őrmester úr 1 frt. 40 kr., S. Kovács József j. b. úr 2 frt. s végre Kiss Lajos úr 1 frt. 55 kr.; miért is fogadják a szenvedő emberiség nevében hálás köszönetünket. Nemkülönbön köszönetet mondunk Tóth László nyomdász úrnak, ki a báli hirdeteményekért 5 frt. helyett csak 1 frt. 25 krt vett fel. — Kecskemét, 1877. szeptember hó 14. Az „Olvasó-kör“ nevében Kecskés Pál, jegyző.

MOZAIK.

IV. Henrik francia király, kit kis hugenottának is neveztek, igen szeretett alattvalóival és kíséretével tréfálózni. Egy napon meg akarván egy lelkésznek jó szolgálatait jutalmazni, neki két pénzes zaeskót nyújtott, melyek közül az egyikben valódi, a másodikban pedig utánczott ólompénz volt. „Válassz!“ szólta a lelkészhez, „meg akarom tudni, ha valjon okos vagy-e?“

A lelkész a nehezebbet választá, a melyikben az ólompénz volt, mire a király nem tudta elfojtani nevetését. A lelkész azonban nem jött zavarba, midőn észrevette tévedését, hanem egész jámboran így szólt:

„Hát felséged nem így jár, midőn kegyenceit választja?“

Szép ajánlás. Egy falusi anyó így ajánlá leányát feleségül bizonyos gazdatisztnak: Ön oly feleséget keres, ki a gazdasághoz ért, Margitot remekül ért hozzá, mert barmok között nevelkedett fel.

A kivágott ruha. Ebédre hitt meg egy misszionáriust a családapa, melynél a házi kisasszonyok a kelleténél kivágottabb ruhában jelentek meg. A gondos apa szükségesnek látta a dolgot a divat követelményeivel mentegetni.

Nem tesz semmit, — nyugtatá meg végre a misszionárius — meg vagyok én ehhez szoktatva, hiszen tíz évig éltem a vadak között.

Gyermekek párbeszédje: Mit csinál mamád?

Semmit, férjhez ment egy katonatiszthez. És a te mamád?

Az se csinál semmit, még férjhez sem ment, mamám még mindig kisasszony.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. szeptember 14.

Tisztabúza m.-mázsa	74—76	kl. 10.—	któl 10.70	krig.
Elegy „	72—73	„ 7.60	„ 8.12	„
Rozs „	70—71	„ 7.—	„ 7.32	„
Árpa „	60—62	„ 6.60	„ 6.76	„
Zab „	36—40	„ 6.—	„ 6.50	„
Kukoricza „	70—72	„ 8.—	„ 9.—	„
Köles „		5.60	„ 6.—	„
Burgonya „	idei termés	1.40	„ 2.20	„

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
Dr. TASSY PÁL.

H I R D E T É S E K.

Az őszi és téli évadra!

ROTTER MÓR.

Úri ruharaktáram nagy-körös-útcza Steiner-féle házban, takarékpénztári palota átellenében, — ajánlom dúsan felszerelt elegáns

úri ruhákból,

úgy mint:

Salon öltözet	18	frttól 30	frtig.
Teljes őszi öltözet	10	" 25	"
Nadrág	4	" 7	"
Francia köpeny	15	" 25	"
Mencsikov	18	" 25	"
Kerek magyar köpeny	20	" 30	"
Utazó bundák	30	" 70	"

Ügyszintén nagyválasztékban mindenféle gyermekruhák. 170 (3—2)

Lakás-kiadás.

Nagytemető-útczában 2 padolt és festett szobából — téli s nyári ablakokkal ellátva, — 1 konyha, 1 kamra — és padlásból álló lakás azonnal vagy Mindszenttől fogva bérbeadandó. — Bővebb tudomás szerezhető tulajdonos

Dr. Milhoffer Antalnál.

168 (3—3)

Alulírott helyben vagy a városhoz közel eső helyre valamely magános éltés úrhoz

gazdasszonynak

ajánlja magát, hosszabb időre kedvező feltételek mellett.

Ertekezhetni helyben, IV. tized Hemző-útcza 128. sz. alatti lakásomon.

174 (3—1)

Haidinger Anna.

Van szerencsém a tisztelt közönséget értesíteni, hogy helyben letelepedvén, az orvosi gyakorlatot megkezdtem. Magamat a tisztelt közönség figyelmébe ajánlom.

173 (1—1)

Dr. Schvarcz Soma.

Lakásom: II-ik tized Templom-útcza, Kecskeméti Hercz házában, a „Gazdasági gőzmalom“-mal szemben.

4349.
1877.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy S. Bakos Jánosné végrehajtható Nagy Ferencz és Hegedűs Mária végrehajtható szenvedő ellen 480 frt. tőke s jár. és 181 frt. 50 kr. tőke s jár. két rendbeli összegek iránti végrehajtható ügyében végrehajtható szenvedő alperesnek a kecskeméti 3108. sz. tjkvben 3451. r. sz. alatt foglalt s bíróság 325 frtra becsült fél ház illetősége az 1877. évi október hó 5-ik napján d. e. 9 órákor mint első, és 1877. évi november hó 5-ik napján d. e. 9 órákor, mint második határidőben a kir. telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen eladni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhívtnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be: különben azok a végrehajtható folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a részükre hivatalból kinevezendő ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvszéknek mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi augusztus 22-én tartott üléséből. 171 (1—1)

4070.
1877.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége végrehajtható Katali Kiss János végrehajtható szenvedő ellen 170 frt. 60 kr. tőke s jár. és 181 frt. 50 kr. tőke s jár. két rendbeli összegek iránti végrehajtható ügyében végrehajtható szenvedő alperesnek a kecskeméti 3108. sz. tjkvben 3451. r. sz. alatt foglalt s bíróság 325 frtra becsült fél ház illetősége az 1877. évi október hó 5-ik napján d. e. 9 órákor mint első, és 1877. évi november hó 5-ik napján d. e. 9 órákor, mint második határidőben a kir. telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen eladni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhívtnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be: különben azok a végrehajtható folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezendő ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi aug. hó 8-án tartott üléséből. 172 (1—1)